

Ausiàs March

Ausiàs March – Vida (1397 – 1459)

- Va néixer a Gandia
- Exerceix de cavaller i després es dedica a administrar els seus béns
- Es casa dos cops, el primer amb la germana de Joanot Martorell, i el segon amb Joana Escorna.
- Representant de la petita noblesa en una societat cada vegada més burgesa

Ausiàs March – Estil i llengua

- És el primer escriptor líric que fa servir el català com a llengua de poesia, en una tradició molt marcada pel provençal
- La raó principal és una poesia molt personal, que s'allunya de les claus dels seus predecessors, del contrast amb la realitat. Adopta la llengua amb què relaciona el seu voltant.
- Estil allunyat també del virtuosisme tècnic, de la formalitat. Duresa en les rimes, absència d'un món amable i artísticament bell enfront un món en tensió, amb personatges marginals. Tot fortament oposat al costum. Això no vol dir que hi hagi espontaneïtat.
- El tret més rellevant és el desenvolupament de discursos a través de la comparació, amb uns personatges malalts, condemnats a mort
- La poesia esdevé per a March un instrument essencial de l'auto-confesió, o de l'auto-teràpia, no un complement de la personalitat.

Ausiàs March - Obra

- L'autor més profund, impressionant i permanent.
  - Profund per la càrrega de personalitat dels seus poemes i la densitat dels sentiments i finesa de les sensacions psicològiques
  - Impressionant perquè la seva individualitat arriba íntegrament al lector amb tota exactitud. I perquè prové d'una tradició poc singularista com és la dels trobadors
  - Permanent perquè la seva poesia influeix tota la poesia catalana i castellana posterior. Perquè tracta "grans" temes, i no obeeix a circumstàncies locals.
- Intenta combinar una poesia bella amb una gran densitat conceptual o intel·lectual, equilibradament entre la poesia trobadoresca i l'intel·lectualisme que proposen Petrarca o Dante.
- El concepte com a meta, seguint el camí marcat per Ramon Llull.

Ausiàs March - temes

- L'amor. Idea i passió, una contradicció. Amor intel·lectual i perfecció espiritual. L'amor plàtonic envers el corporal. Fin amors vs folla amor.
- Amor frustat normalment per dos raons: la claudació carnal del poeta o la manca de resposta de la dona, que no està preparada.
- Un amor que provoca una continua tensió durant tota la vida del poeta.

Ausiàs March - temes

- Desig. Tot i que la seva obra és de temàtica clarament amorosa, espiritual. El desig de March és un desig que no arriba al plaer, i que precisament per això es manté viu.
- La Mort. Com a final de la tensió, com a solució. La mort d'amor.
- El sentit religiós de la mort, presente al seu Cant Espiritual.

Ausiàs March - Obra

- Cicles poètics:
  - Plena de Seny
  - Llir entre Cards
  - Foll Amor
  - Amor, Amor
  - Cants d'Amor
- La seva obra es constitueix en diferents grups segons els senyals.
- Cada cicle forma una unitat de sentit, amb les mateixes preocupacions, amb diverses finalitats, mostren l'evolució intel·lectual i humana de l'autor.
- Cada cicle pot considerar-se com un immens poema.

Ausiàs March – Cicles – Plena de Seny

- Són 19 poemes on March parla amb una possible dama, el lloc de la qual ocupa el lector. La intimitat amb el lector és un dels trets principals de la seva poesia.
- March es rebel·la contra la idea de l'home que viu en constant llanguiment per qüestions amoroses.
- Denuncia la falsedat d'un món irreal, on el present preval sobre la nostàlgia del passat.
- La seva personalitat no pot ésser explicada en la tradició, perquè és única, poderosa, superior. Però s'enfronta a un món ple de tensions.
- A Plena de Seny, March, explica una història d'amor clàssica: iniciada “per visum” i interioritzada cada vegada amb més passió, desig de possessió i obsessió de pensament.
- March actua de metge que dictamina el mal del pacient.

Ausiàs March – Cicles – Plena de Seny

- A partir d'aquí, dóna instruccions al lector de com ha d'entendre l'amor, els seus senyals, quin tipus d'amor és i què demana la proposta de March.
- S'oposa al tipus d'amor que tenen els enamorats d'avui dia, mancat de puresa, banal i sense solidesa intel·lectual i espiritual.
- March, és l'amor personificat, és el Jo-amor, la resta és el no-jo.
- Davant l'aïllament es qualifica com a foll, una follia que distingeix el pur. No suporta la manca de resposta, sinònim de rebuig.
- March parteix de la idea que l'home es troba escindit en dues natures: carn i esperit, bé i mal, finitud i imperfecció del cos versus perfecció i infinitud de l'ànima.
- Després d'un combat ferotge contra el poder de la carn, l'amor es viu com a victòria i recompensa.
- El destí, la condemna o el perdó depèn del grau de puresa i elevació en el joc amorós.
- L'amor és un contacte intel·lectual que ha de sobrepassar la barrera eròtica per triomfar en els dominis de la raó i de l'ànima.
- Però tot això no té sentit si la dama no respon i March s'enfada. Plena de seny fracassa en la dona, però March no es rendeix.

Ausiàs March – Cicles – Llir entre cards

- 35 poemes on March va més enllà: estimar com a un déu la dona capaç de rebre i entendre l'amor en la puresa del regiment de l'intel·lecte.
- March elimina tota referència al món físic. La dona és portadora de la llum, un ser superior, objecte de culte.
- El món és ficció, enganya, cal desfer-se del mundà, especialment de la carn. Símil del castor.
- March es presenta com un antimodel, com aquell que no parla ni riu, sinó que plora, el que no corteja sinó adora, defuig del model cortès per adoptar el model ermità, que busca el domini de si per tal d'arribar a un altre estadi en el què participa de l'èxtasi d'una realitat superior, lluminosa i impossible d'explicar. L'amor és contemplació.
- L'experiència d'aquest amor s'expressa com un procés inestable entre dos pols: por i esperança, goig i dolor, plaer i tristesa, llum i tenebra.
- Un amor que acostava als éssers purs els que el practiquen, però els allunya dels homes, els incomunica, obligant-los a tallar els vincles amb el món terrenal.
- Però March torna a fracassar, perquè la dona no pot estimar sense la carn. No ha correspost el seus esforços, i March reacciona violentament.

Ausiàs March – Cicles – Foll Amor

- Són 10 poemes amb un autor irat que insulta i que es sorprèn que el món no reaccioni.
- Arriba a pensar en el suïcidi, acceptant el seu destí tràgic, com Jesús.
- Intenta comprendre i arriba a la conclusió de què la imatge de la dona també reflecteix la seva pròpia imatge. La seva agressivitat es gira envers ell mateix.
- Cal fer un nou plantejament.

Ausiàs March – Cicles – Amor, Amor

- Rememora el fet d'amar i reconeix la força dels sentits, de l'irracional que es concentra en la idea de la carn.
- El temps passa també per la dona que perd la bellesa, a més de la bondat i el seny. Però li queda el gest, capaç de seduir i fer oblidar les mancances.
- Però la doctrina era correcta. Es refugia en un discurs d'autoconsolació per atenuar les tensions.

Ausiàs March – Cicles – Cants de mort

- Són sis poemes motivats per la mort de la seva segona dona, Joana Escorna.
- Deixa de banda el típic plany per centrar la conseqüència de la mort en la seva persona. La mort és la constatació d'una absència.
- D'aquí surt l'enamorament després de la mort, vivificat per la mort.
- La mort resol una greu i antiga tensió, evita els lligams terrenals.
- March recupera l'entusiasme per explicar que l'amor autèntic és l'espiritual i troba la pau en sentir-se unit a l'amada morta.
- Però és legítim convertir el dolor de l'absència en plaer? Amb la mort de la dona, mor també la part corporal de March. Amb ella, doncs, participa de l'alegria del paradís. Tot i que, s'ha salvat ella? I si no, ha estat per culpa d'ell?
- March inicia un diàleg amb Déu i demana la redempció, parla des del terror de qui ha comès pecat de desconeixença. Però de què s'ha de penedir? Davant la possible ira de Déu, March opta per l'últim amor possible, el de la mare de tots, l'amor a Maria, mare de Déu.